

Cel mai minunat lucru secundar din lume?

Cel mai minunat lucru secundar din lume?

Sportul este ceva minunat! Nu mă refer la modernul „sport de spectatori” care se extinde din ce în ce mai mult; căci nu puțini par să creadă într-adevăr că sunt deja tipi sportivi atunci când populează locurile la peluză în stadioane ori stau numai în fața ecranelor de televizoare ca să privească întrecerile sportive.

Nu, ci tu însuți să-ți oțelești corpul pe cât posibil în aer proaspăt și în natură, primind un nou avânt pentru fiecare zi. Dacă este înțeles în felul acesta, sportul creează o echilibrare fizică și psihică ce favorizează starea sănătății, având în vedere felul nostru de viață adesea stresant. Deci când faci gimnastică, bați mingea, înoți sau schiezi, atunci nu e importantă stabilirea de noi recorduri, ci fortificarea corpului tău pentru a-l păstra flexibil și sănătos.

De fapt, de unde provine cuvântul „sport”? Vine cum putea fi altfel din Anglia, patria sportului. Acolo a fost preluat în secolul al cincisprezecelea, provenind din verbul latinesc „disportare” (a împrăști, a distra). În înțelesul original, „sport” înseamnă, prin urmare, distracție, deci petrecere a timpului. Această noțiune, ce depășește cu mult semnificația antrenamentului fizic, continuă să existe și astăzi, de altfel în termeni cum sunt: „sport al minții”, „sport filatelist”, „sport cu undița” și multe altele. Chiar și expresia „să-ți faci din ceva un sport” conduce spre înțelesul inițial al cuvântului. Și exact aceasta ar trebui să fie exercițiile sportive fizice: o petrecere sănătoasă a timpului, care să reprezinte un balans pentru îndeletnicirile noastre profesionale adesea sărace în mișcare. Doctorii de asemenea accentuează mereu faptul că sănătatea noastră ar fi mai bună, dacă ar fi mai puțini spectatori în fața televizorului, cât și la marginea terenului de sport, dar în schimb să fie practicate mai mult exercițiile fizice pentru întărirea corpului.

Și tocmai cei pasivi, care se considera sportivi, tocmai aceștia iau sportul așa de brutal, încât pot să se înfurie sau chiar să se lovească unii pe alții când e vorba dacă mingea a fost într-adevăr în plasa sau nu. Prin aceasta uită cu desăvârșire ce este sportul de fapt. Un englez înțelept s-a exprimat odată în felul acesta: „Sportul este cel mai minunat lucru secundar din lume”.

Cel mai minunat lucru secundar din lume? Uneori îți vine să te îndoiești, de exemplu atunci, în Iulie 1966 la campionatul mondial de fotbal din Anglia. La marea finală din 30 iulie de pe stadionul londonez Wembley, echipa engleză a învins echipa națională germană cu scorul de 4-2 și a primit din mâna reginei mult râvnită cupă mondială de aur. A fost un joc captivant, un joc frumos. Cu prelungiri, ambele echipe au luptat 120 de minute și în cele din urmă germanii au pierdut. Ceea ce s-a întâmplat însă în sferturile de finală și în semifinală nu a arătat nicidecum că sportul ar fi cel mai minunat lucru secundar din lume, ci mai degrabă a dat impresia de a fi luptă pe viață și pe moarte. Acest fapt a inspirat un mare cotidian german să dea comentariului său asupra jocurilor mondiale de fotbal titlul semnificativ: „Tragedie”. Despre frumusețe și imparțialitate sportivă nu s-a putut simți nimic în unele momente. Din păcate, arbitrii au fost nevoiți prea de multe ori să elimine câte un jucător de pe teren. Unii jucători au fost eliminați chiar complet. Se pare că ei confundaseră terenul de fotbal cu un ring de box. Pe lângă aceasta, încălcarea regulilor a fost așa de perfida, încât adevărata dimensiune a trebuit dezvăluită prin filmarea cu încetinitorul. După terminarea meciului însă, atmosfera a continuat în același spirit degradant. Uwe Seeler, căpitanul echipei germane, a trebuit la rândul lui să se lase palmuit de un jucător eliminat din echipa adversară. Arbitrii au putut părăsi stadionul numai sub protecția poliției și aceasta pe cai secrete. Președintele F.I.F.A” Sir Stanley Rous, a trebuit să se lase caracterizat ca „idiot”, după care a spus resemnat: „Privesc cu multă îngrijorare monstruozițările”.

Cel mai minunat lucru secundar din lume? Adesea ai cu totul o altă impresie. Afară era întuneric beznă când echipa națională de fotbal a Italiei, învinsă de echipa Coreei de Nord, ateriza pe aeroportul de la Genova. Ora exactă era 3:28 noaptea. Jucătorii nu aveau bărbii false, după cum dăduse să se înțeleagă un caricaturist, ci mai degrabă recuseră la protecția nopții și a poliției. Aceasta a fost pricina pentru care sosiră la acea ora neobișnuită. Când seara se apropie de avion, iar echipa sportivă coboră, nu li se întinse nici un covor roșu, iar în lumina palidă a becurilor de pe aeroport nu li se înmâna nici un buchet de flori. Însă chiar și momentul și ora sosirii bine chibzuite nu îi apărară de „salutul de primire” al concetățenilor lor. O ploaie de pătlăgele roșii și altele se îndreptară spre ei”. O mulțime de 700 de capete îi întâmpină cu țipete și huiduieli însoțite de cuvinte murdare. Răsplățiți în felul acesta, sportivii străbătură drumul de la avion până la mașinile ce îi așteptau sub paza trupelor italiene de jandarmerie. Chiar și când coloana de mașini se puse în mișcare, mulțimea înfuriată azvârlî în mașini cu lovituri de picioare.

Sportul, cel mai minunat lucru secundar din lume? Oricât ar fi de regretabil, dar nu aceasta este realitatea. Și aceasta fără să mai relatez, ca într-adevăr pe ici, pe colo s-a întâmplat ca cineva și-a pus capăt vieții, pentru ca televizorul s-a defectat în timpul transmisiunii jocurilor mondiale de fotbal sau pentru că echipa sa preferată a pierdut întrecerea. Acestea pot fi câteva cazuri izolate, regretabile ale unor oameni orbiți pentru un moment. Dar când sute sau chiar mii își pierd controlul și nu mai știu ce fac, atunci chestiunea devine și mai îngrozitoare.

Timp de două ceasuri, străzile Lisabonei rămaseră pustii. Întreaga populație stătea în fața aparatelor de radio și a televizoarelor și urmărea meciul cu Brazilia. Apoi, dintr-o dată orașul parcă exploda. Ca la un ordin, mii de oameni se năpustiră pe străzi cântând și dansând cu o bucurie exaltată. Spre cer erau aruncate rachete luminoase. „Suntem mai buni decât cei mai buni din lume”, strigau oamenii, nemaistîind ce să facă de entuziasmul ce îi cuprinsese și cu toții se îngămădiră în restaurante pentru a închina un pahar în cinstea victoriei. Cu totul altfel a fost atmosfera în Brazilia, și mai ales în Rio de Janeiro. Într-o piață mare, centrală din Rio a fost ascultată de o mulțime de circa 5.000 de oameni transmisia directă prin radio a meciului din Anglia. Când a devenit clar că iubiții idoli ai fotbalului au fost învinși și detronați, mulți au căzut în leșin, în timp ce proprietarii de baruri, prevăzători, au lăsat în jos zăbrelele la geamuri.

Si au avut dreptate, căci mulțimea înfuriată s-a pus în mișcare. Între suporterii fierbând de mânie și poliție s-a desfășurat o adevărată luptă de stradă. Numai cu mare greutate, poliția a reușit să oprească mulțimea decepționată, să nu ia cu asalt cartierul general al federației braziliene de fotbal. S-a ajuns la periculoase lupte corp la corp și mulți s-au ales cu leziuni serioase. Asemănător s-a petrecut în San Paulo, al doilea oraș mare al Braziliei. Aici, oamenii de ordine au trebuit să formeze un cordon de paza în jurul locuinței antrenorului național, Feola.

Suporterii fotbalului strigau plini de ură: „Linșarea lui Feola! Spânzurarea lui Feola!" Acesta a fost crudul adevăr. Cel mai minunat lucru secundar din lume a devenit nebunie și fanatism dezastruos.

Și acum fă împreună cu mine un salt sportiv , o săritură în lungime, ca sa spunem așa. Vreau sa te conduc de la ceea ce trebuie să fie „cel mai minunat lucru secundar din lume" la esențialul decisiv al vieții tale. Pavel, marele și curajosul mesager al iubitului sau Domn, a parcurs în viața sa mii de kilometri pe jos în călătoriile sale, iar pe mare a avut călătorii aventuroase. El s-a supus unor eforturi corporale mult mai mari decât mulți eroi sportivi ai timpurilor noastre. Iată ce i-a scris tânărului sau prieten Timotei: „Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare."Și a continuat solemn: „Iată un cuvânt adevărat și cu totul vrednic de primit!" (1 Timotei 4).

Același lucru vreau să ți-l adresez și ție. Oțelirea fizica nu este nimic rău. Deci nu este rău a te căli prin exerciții fizice și sport. De aceea practică sportul mai departe consecvent! Fă ceva pentru fizicul tău! Gândește-te însă că un lucru secundar nu trebuie niciodată să devină un lucru principal! „Principal este ca principalul sa rămână principal!" Așa s-a exprimat odata un om înțelept.

Și ce este principalul? Principalul este sa-ți pui viața în ordine fața de Dumnezeu și apoi sa trăiești viața pentru Domnul tău. Atunci ai făgăduință vieții veșnice si te așteaptă o cunună de biruință, care nu se vestejește niciodată.

clickbible.org